veniunt turpia, n. 1 l. 25 per text. ibi, tit. 12 part. 5.—Et an per solam acceptationem impediatur revocatio mandati, num. 7 l. 15 tit. 14 part. 5. — Mandatum per pupillum procuratori factum cum auctoritate tutoris, an finiatur pubertate, n. 14 l. 12 tit. 16 part. 6.—Principis lex est, n. 7 l. 1 tit. 9 part. 7. — de delinquendo alicui factum, si re integra per mandantem revocetur, an mandans à pœna liberetur, n. 8 l. 2 tit. 31 part. 7.

Mandantum speciale, v. infra in verbo Speciale mandatum.

Mandatum judicis, vide infrà in verbo Præceptum.

Mandans pecuniam alicui numerari, an ipse, vel numerans mutuare videatur, num. 2 per text ibi, l. 2 t. 1 part. 5.—si consulendo aliquid fieri mandavit, si fraudulenter fecerit, vel in mandatario ex tali consilio damnum acciderit, an et quando ad tale damnum teneatur, n. 2 l. 23 tit. 12 part. 5.—Mandans fieri falsum est falsarius, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 7 part. 7.—fieri injuriam, an puniatur eodem modo, quo punitur faciens, et an debeat considerari, an faciens esset aliàs facturus, vel non, num. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—Et an si sit elapsum multum tempus, videatur mandatum revocare, dict. n. 4 in fin.—Mandans fieri delictum aliquando mitius punitur, quàm faciens, n. 13 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 7.—delictum committi non punitur, si delictum nunquam commissum fuit, num 13 in fin. l. 18 tit. 14 part. 7.—damnum fieri filio, vel altero, qui est sub ejus potestate, qualiter teneatur, gloss. l. 5 tit. 15 part. 7.—occidere aliquem assasino, qualiter puniatur, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 27 part. 7. — Et quid si re integra mandatum revocavit, an evitet pœnam, n. 8 l. 2 tit. 31 part. 7.—Et debent assasini torqueri, ut ostendant mandantem, n. 2 l. 3 tit. 27 part. 7. — Mandans, et an ille qui patitur aliquem pro se fidejubere, videatur mandare, n. 1 l. 23 tit. 34 part. 7.

Mandatarius an possit re integra renuntiare mandatum sibi factum sine causa, n. 3 l. 20 tit. 12 part. 5.—an et quando teneatur de levissima culpa, n. 5 dict. l. 20 tit. 12 part. 5.—tenetur cedere actiones suas mandatori contra tertium, quando illius negotium gestum fuit; n. 1 l. 21 tit. 12 part. 5. — Et an teneatur sibi actione negotiorum gestorum, ille in cujus utilitatem mandatarius negotia gessit, ibid.—Et quid si mandatarius aliàs non esset facturus, an consulens teneatur, si fraudulenter sibi aliquid consuluerit, et an et quando istud non inspiciatur, ut consulens ad damna, quæ ex consilio provenerunt, teneatur, num. 2 l. 23 tit. 12 part. 5.—mandatarius, qui aliquam injuriam ad alicujus mandatum fecit, qualiter, et quando veniat puniendus, n. 4 l. 10 tit. 9 part. 7.

Mane, vel serò quando dicatur, n. 4 l. 6 tit. 29 p. 7, et n. 11 l. 8 tit. 31 part. 7.

Manifestum quando aliquid dicitur, n. 2 in fin. l. 33 tit. 4 part. 1.—Manifesta offensa quando dicatur, n. 3 l. 28 tit. 9 part. 1.

Manifestare an teneatur aliquis illud quid scit ab homine levis opinionis, saltim si inde alii præjudicium fiat, n. 6 l. 5 tit. 9 part. 4.

Manifestans aliquid parti ante publicationem testium sive actuum, punitur de falso, n. 3 l. 9 tit. 17 part. 3.

Manlievà significat expensas quas socius facit pro viatico, n. 3 l. 16 tit. 10 part. 5.

Mansata, et homines de mansata dicuntur de jure communi, quos nos dicimus *solariegos*, vide n. 3 l. 3 tit. 25 part. 4.—Et quæ sit istorum natura, et an si ab inde discesserint, possessionem vendere possint, ibid. in n. 4.

Mansio vassallorum cum dominis suis, an sit punibilis, si aliter dominos contra Regem non juravent, quando Rex dominos suos propter ipsorum delicta extra regnum ejecisset, n. 6 l. 11 tit. 25 part. 4.—Et an propter solam mansionem cum domino exulato propter ejus proditionem, vassallus in crimem proditionis incidat, n. 2 l. 12 tit. 25 part. 4.

Manumissio probari potest etiam per testes, n. 3 l. 12 tit. 16 part. 3.— an possit fieri per procuratorem, n. 2 l. 90 tit. 18 part. 3.—Et an in manumissione veniat, quòd manumissus habeat rem quam antea in peculium possidebat, n. 5 ibidem.—Et an dominus qui manumittit teneatur de evictione, et quando, n. 7 l. 90 tit. 18 part. 3.—Manumissio an sit necesse quòd præcedat legitimationem filiorum, et an legitimatio sine ea esse possit, n. 13 l. 4 tit. 15 part. 4.—de servo facta per scripturam, vel coram amicis debet fieri interessentibus ibi quinque testibus, num. 5 per text. ibi, l. 1 tit. 22 part. 4.—facta in testamento, vel aliter ad hoc, ut teneat, quam ætatem manumittens habere debeat, n. 6 et 7 l. 1 per text. ibi, tit. 22 part. 4.—servi duorum dominorum ab uno ex dominis facta, cujus roboris sit, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 4.—Et alius dominus si nolit servum manumittere, partem pretii secundum judicis taxationem recipere compelletur, ibi n. 4.—Manumissio servi an teneat, si ejus dominus illum de loco ad locum transtulerit, et manumisserit, si non sit prius solutum vectigal, et sic sit commissa professio servi, n. 5 l. 6 tit. 7 part. 5.—servi pignori dati si fiat in præsentia creditoris ipso tacente, an teneat, n. 3 l. 37 tit. 13 part. 5.—tacita quæ dicatur, et an teneat si servo detur per uxorem accusatam de adulterio cum servo, quem manumittit ante causa diffinitionem, n. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 3 part. 6.—servorum per dominos fieri non debet durante accusatione adulterii, n. 8 et 9 l. 10 per text. ibi, tit. 17 part. 7.

Manumissior, an et quando teneatur de evictione id manumissione servo data, n. 7 l. 90 tit. 18 part. 3.—tenetur manumissio dare instrumentum manumissionis, n. 1 l. 90 tit. 18 part. 3.—cujus ætatis esse debeat, quomodocumque manumittat, n. 6 et 7 per text. ibi, l. 1 tit. 22 part. 4.—æqualis est patri, ideoque ei maxima reverentia debetur, n. 4 l. 8 tit. 22 part. 4.—si ad paupertatem devenerit, ab ejus liberto ali debet, n. 14 per text. ibi, l. 8 tit. 22 part. 4.—quando et ex quibus causis manumissum ad servitutem reducere possit, n. 3 cum sequent. per text. ibi, l. 9 tit. 22 part. 4.—Et qualis debeat esse injuria, sive offensa, an in faciendo, vel in non faciendo, ibid. in n. 4.—Et quid si libertus factus sit Clericus, an per ingratitudinem in servitutem revocetur, ibid. in n. 6.—Manumissor an possit propria auctoritate libertum suum ex justa causa in servitutem revocare, an verò requiratur in hoc judicis sententia, n. 7 dict. l. 9 tit. 22 part. 4.—suum libertum in servitutem non poterit reducere, quando alius illum redimit, ibi n. 9.—si cùm posset ingratum servum in servitutem reducere, illud facere nolit, sed de eo judici conqueritur, an debeat audiri, dict. n. 9 dict. l. 9.—an succedat liberto ab intestato, quando ipse fratrem habeat, n. 1 per text. ibi, l. 10 tit. 22 part. 4.—an possit aliquid prætendere in bonis liberti clerici, ibid. in n. 2.—amittit jus patronus in libertum in multis casibus, gloss. per text. ibi, l. 11 tit. 22 part. 4.

Manumittere filium, an credatur pater quem ex serva sua habuit, si petat illum legitimari, n. 13 l. 4 t. 15 p. 4.—an possit dominus servum suum, qui ideo in servitutem incidit, quia arma hostibus dabat, vel aliud simile faciebat contra Christianos, n. 4 l. 4 t. 21 p. 4.—qualiter possit dominus servum suum, gloss. l. 1 per text. ibi, t. 22 p. 4.—an possit unus ex dominis, et cujus roboris sit talis manumissio, n. 2 l. 2 t. 2 part. 4 per text. ibi.—an possit emptor servum emptum, eo pacto scilicet, ne manumittatur, n. 3 l. 46 tit. 5 part. 5.—an possit dominus servum suum pignori alicui datum, gloss. l. 37 per text. ibi, tit. 13 part. 5.

Manus dextera debet tabellio falsario amputari, n. 6 l. 16 tit. 19 part. 3.—si propter delictum jubeatur amputari, et ipse unam tantum habeat, vel nullam, quid tunc fiet, dict. n. 6.—in quibus casibus vassalli teneantur dominis suis osculari, n. 2 per text. ibi, l. 5 tit. 25 part. 4.—Regis à vassalli osculari debet certis temporibus, pedes autem non nisi soli Papæ, n. 3 l. 5 tit. 25 part. 4.—Regis in quibus casibus osculari debeat, ibi n. 4 dict. l. 5.—Manus elevatio vassalli, an sit urgens causa ad hoc, ut dominus illum feudo privare possit, et quid si per alium fecit vulnerari, n. 10 per text. ibi, l. 8 tit. 26 part. 4.—debet amputari falso tabellioni, et exactori tributorum falso, num. 5 leg. 6 per text. ibi, tit. 7 part. 7.

Manus injectio propria auctoritate ad hoc, ut habeat locum, tria requiruntur, n. 1 l. 47 tit. 5 part. 5.—Et an dominium in venditorem transeat ante manus injectionem, ibidem.—Et quid si tempore venditionis nihil de manus injectione dictum fuit, an tunc fiscus admittatur, ibid. in n. 2 dict. l. 47 tit. 5 part. 4.

Marcadga est genus tributi, et quale sit in se, et quid significet, n. 1 l. 23 tit. 18 part. 3.

March.o quis dicatur, et unde dicatur, et in quibus terris hæc dignitas potius reperiatur, n. 9 l. 11 tit. 1 part. 2.—Et an in ista dignitate succedatur jure hæreditario, et quando, n. 1 l. 12 tit. 1 part. 2.—Marchiones an sint illustres, vel spectabiles, n. 2 et 3 l. 3 t. 14 p. 4.—Marchia si tanquam dignitas alicui detur simul cum jurisdictione in feudum, an ipse illum ad hæredes transire possit, et quando non, n. 13 l. 6 tit. 26 p. 4.

Mare non fecit Deus ad navigandum, secundùm Ambrosium relatum, à n. 2 l. 24 tit. 9 part. 2.—est omnibus commune, et tenetur Rex illud purgare malis omnibus, et in eo exercere potest jurisdictionem, n. 2 ad fin. l. 8 tit. 20 part. 2.

Marescali idem est, quod *Albeytares*, et æquiparantur obstetricibus, et chirurgicis, n. 7 l. 10 t. 8 part. 5.

Maria dignior est omnibus sanctis, et de pœna blasphemantis eam, n. 3 l. 2 tit. 28 part. 7.

Maritare virgines pauperes dicitur pia causa; quod ampliat, et remissivè multa tangit, num. 7 l. 12 tit. 28 part. 3.

Maritus,

Intrans Religionem, vel vovem castitatem.
Reddit debitum, vel non.
Accusat uxorem de adulterio, vel alio crimine, vel accusetur, vel occidit.
Testificat.
Impotens.
Hæreticus, vel infidelis.
Lucratur, alienat, vel amittit dotem, vel illi renuntiat.
Danationem uxori facit.
Vergens ad inopiam.
Secundò matrimonium contrahens.

Maritus cognoscens uxorem carnaliter in ecclesia, an ex hoc ecclesia polluta esse dicatur, n. 2 l. 20 t. 10 p. 1.—communicans cum uxore excommunicata, est excommunicatus, licèt illi reddere debeat debitum requisitus, n. 6 l. 34 tit. 9 part. 1.—an si dominus constante matrimonio acquisitarum rerum, etiam in parte uxoris, n. 5 l. 12 tit. 23 part. 1.—quæ secum habere debeat antequam eligatur, et quid in uxore, n. 1 l. 1 tit. 6 p. 2.—non redimens uxorem, vel è contra, an debeat privari dote, et an idem de lucris constante matrimonio acquisitis, n. 3 l. 3 t. 29 part. 2.—etiam putativus poterit sine mandato uxorem in judicio defendere, non tamen è contra, n. 2 l, 10 tit. 5 p. 3.—Et idem in sponso, ibidem.—Maritus, qui passus fuit uxorem litigare, et defendere rem aliquam in dotem datam, si ipsa condemnetur, an illud sibi præjudicet, n. 12 l. 20 t. 22 p. 3.—si invenit thesaurum in prædio uxoris, ad quem pertineat dominium ipsius, n. 3 l. 45 tit. 28 part. 3.—si aliquid uxori donet, si talis donatio non teneat, an uxor possit habere possessionem talis rei donatæ, n. 1 l. 7 tit. 29 part. 3.—an possit servitutem imponere in re uxoris, num. 1 l. 10 tit. 31 part. 3.—si relinquat uxori usum domus, an ipsa cum secundo marito ibi habitare possit, n. 1 l. 21 tit. 31 part. 3—si postquam dimisit uxorem propter fornicationem, recepit ordines sacros, et in sacro ordine fornicat, an redintegretur matrimonium, n. 5 l. 8 tit. 2 part. 4.—ab uxore propter adulterium separatus, an ad illam redire teneatur, si ipse postea fornicetur, et an per officium judicis, vel qualiter compelli debeat, et an tunc talis adultera dotem, quam propter adulterium amiserat, possit recuperare, ibid. in quæst. 3.—cognoscendo carnaliter uxorem non peccat, imo et quandoque meretur, n. 1 et 3 per text. ibi, l. 9 tit. 2 part. 4.—si calida manducet, ut cum uxore sua copulam habere possit, an peccet mortaliter, ibid. in n. 5.—si tempore contractus matrimonii sub pœna promissit habitare in certo loco, an ad illud possit compelli, vel non, n. 5 l. 2 tit. 5 part. 4.—etiam qui carnaliter uxorem cognovit, an illam relinquere possit detecto servitutis errore, n. 1 l. 4 tit. 5 part. 4.—liber uxori cui super servitute est mota lis, debitum reddere non tenetur, n. 3 et 4 l. 4 tit. 5 part. 4.—Et quid si lite

pendente super inutilitate matrimonii ad mandatum ecclesiæ debitum reddiderit, an ipse præjudicet, sive ipse moveret litem, sive dominus ipsius servi, et quid si super hoc excommunicetur, dict. n. 4 l. 4 tit. 5 part. 4.—Maritus an possit se servituti alterius subjicere, ibid.—Et quid si maritus faciat se alterius servum, an uxor illum à servitute extrahere possit, et quando, n. 6 per text. ibi, l. 4 tit. 5 part. 4.—Et an uxor illum petens, et venditionem ipsius retractans pretium emptoris solvere teneatur, ibid.—Maritus an possit recuperare uxorem, si ipsa se alteri vendiderit in ancillam, sicuti est in viro, n. 4 supradict. in fin.—an possit juxta leges regni torquatus ad collum cum cingulo ferreo, creditoribus tradi in ignominiam uxoris, et filiorum, ibid. in n. 7.—si dicat uxorem carnaliter cognovisse ei credendum est, nisi ex signis evidentibus contrarium esse appareat, n. 3 l. 6 t. 8 p. 4.—an possit uxori in peccato permanenti necessaria subministrare, et an tunc benè, vel male faciat, n. 1 l. 2 tit. 7 part. 4.—Neque illi, et tunc maritali affectione adhærere debet, ibidem.—Maritus si velit esse Episcopus, tunc uxor debet intrare Religionem, licèt non sit suspecta de incontinentia, neque sufficeret vovere continentiam, et remanere in sæculo, n. 1 l. 2 tit. 10 part. 4. — Hoc tamen non fiet altero invito, neque licentia habita per metum aliquid valebit, ibid. in n. 2. — Maritus si dat uxori licentiam ingrediendi Religionem, an ipse tacitè videatur vovere continentiam, ibi n. 3. — si talis maritus sit senex, vovet continentiam, si juvenis, debet et ipse Religionem intrare, ibi n. 4.—Maritus an possit de licentia uxoris Religionem intrare, etiamsi non adsit licentia Prælati, ibid. in n. 5.—sine auctoritate ecclesiæ ab uxore diverti non debet, et quid si fornicatio non sit notoria, n. 6 l. 2 tit. 1 part. 4.—facit sibi ipsi injuriam, si receperit uxorem sine dote, n. 2 in procem. tit. 11 part. 4.—si rem uxori donatam constante matrimonio alteri dederit, sibi vendiderit, sibi pignoraverit, an tunc donationem revocare videatur, n. 7 l. 4 tit. 11 part. 4.—si legaverit rem uxori donatam, non videtur revocare donationem, et quare, ibid. in n. 7. — Et an idem sit dicendum in donatione jurata, ibid. in n. 8.—Maritus an possit renuntiare lucris quærendis per ipsum, ut ipsa fiant uxoris, et quid in ipsa uxore, n. 3 l. 5 tit. 11 part. 4. — est dominus dotis, et donationis propter nuptias à se datæ, et in quibus, et ad quid, n. 1 et 2 l. 7 tit. 11 part. 5.—an teneat prius dotem reddere, quàm donationem propter nuptias recuperet, n. 5 l. 7 tit. 11 part. 4.—si receperit in dotem debitum uxoris, cujus expensis debeat illud à debitore exigere, n. 2 l. 15 tit. 11 part. 4. — an sit obligatus pro bonis paraphernalibus suæ uxoris, et quando, n. 2 et 3 l. 17 t. 11 part. 4.—si velit æstimatam dotem reddere in eadem bonitate, an sit audiendus, an verò æstimationem solvere teneatur, n. 2 l. 18 tit. 11 part. 4.—si cùm ageret de evictione pro re dotali, fuerit consequutus duplam, an illa dotem augeat, ibid. in n. 3.—potest per pactum facere, ut res etiamsi sit sibi data æstimata, pereat periculo mulieris, dict. n. 3 in fin. — an partem habeat aliquam, si ususfructus rei, cujus proprietas fuit ab uxore sibi in dotem data, cum proprietate consolidetur, an verò illud non sit commune lucrum, sed uxoris tantum, n. 5 l. 18 tit. 11 part. 4.—si vendidit rem propriam cum pacto redimendi eam, si constante matrimonio illam redimeret, et quæ multum plus valet, quàm prius, an illud lucrum, et quod plus valet, dividatur tanquam commune lucrum inter virum et uxorem, dict. n. 5 in quæst. 2. — quando possit eligere, an ipsam rem sibi in dotem datam, an verò ejus æstimationem solvere, n. 7 ibidem per illum text. — an teneatur ad damnum, quod evenit in re dotali si data, et æstimata tantùm, ut cognoscatur ejus deterioratio, vel augmentum, n. 2 per text. ibi, l. 19 tit. 11 part. 4.—Et quid si maritus vendat fundum de voluntate uxoris in majori pretio, quam fuerat æstimatio, ibidem. — Maritus, qui sub nomine universali, scilicet gregis pecora in dotem recepit, an in locum demortuorum ipse alia debeat supponere, et an ad istud etiam teneatur, et si non dentur sibi sub nomine gregis, sed numeri, puta triginta, n. 2 l. 21 tit. 11 part. 4. — Et quid si ex aliis alia non nascantur, an teneatur supplere de aliis, et quando, ibid. in n. 4.—Maritus indistinctè potest res mobiles sibi in dotem datas vendere, tedebitur tamen ad eorum æstimationem, num. 5 dict. l. 21 tit. 11 part. 4. — si petat, quòd ejus uxor caveat sibi de evictione rei dotalis, an mulier ad hoc teneatur, n. 1 l. 22 tit. 11 part. 4.—an teneatur alimentare uxorem, si ab eo per judicis sententiam fuerit evicta, si mulier habeat multa bona paraphernalia unde se alere, vel iterum dotare possit, n. 3 l. 22 t. 11 p. 4. — si uxori suæ vestes dederit, et postea matrimonium solvatur, an ipsæ et quales ab uxores soluto matrimonio ipsi, vel hæredibus suis reddi debeant, n. 9 l. 23 t. 11 part. 4. — an teneatur uxori suæ jocalia, et ornamenta pretiosa dare, dict. n. 9 in fin. l. 23 tit. 11 part. 4.—si contrahat in uno loco matrimonium, et ibi pactiones fecerit, et postea alibi ad commorandum se transtulerunt, an tunc attendi debeat locus contractus matrimonii; an vero locus ubi se trastulerunt, vel domicilii mariti, n. 1 l. 24 tit. 11 part. 4.—et uxor an teneantur inter se lucra constante matrimonio acquisita dividere, si consuetudo loci contractus matrimonii, et consuetudo ubi ad habitandum se transtulerunt contrarientur in hoc, et una consuetudo divisionem fieri permittat, alia non, num. 2 l. 24 tit. 11 part. 4.—an uxorem alimentare præsumatur eo quòd est uxor potius, quàm ex eo, quia dotem secum attulit, n. 5 l. 25 tit. 11 part. 4. —soluto matrimonio, an in aliquo casu ex dote possit alimentari, ibidem.—si expellat à se uxorem, tenetur illi fructus restituere quos percepit, ibidem.—Et quid in conjugibus putativis, an maritus qui onera subit, debeat fructus habere, ibidem.—Maritus an faciat suos fructus fundi, in quibus mulier habet usumfructum, et illos sibi dederit in dotem, ibidem.—licèt faciat suos fructus fundi sibi in dotem dati, non tamen idem erit in arboribus fundi, et ideo si desiccarentur, erunt uxoris, non mariti, n. 1 l. 27 tit. 11 part. 4.—si uxoris dotem dilapidaverit, qualiter uxori consulatur, n. 1 l. 29 tit. 11 part. 4. — quando dicatur malè uti substantia sua, et quid si sit luxor, ibid. in n. 2. — an teneatur, et intra quantum tempus dotem restituere, et quid si licitè dotem statim solvere possit, n. 2 et 3 per text. ibi, l. 31 tit. 11 p. 4.—Et an interim quòd dos mulieri redditur, si pauper sit, à marito, vel ejus hæredibus alenda sit, dict. n. 3 dict. l. 31.—Maritus si uxori leget dotem, an hæredes ad dotis restitutionem annum habere debeant, ibidem.—soluto matrimonio, an possit dotem petere quæ sibi numquam fuit soluta, ut gaudeat commodum dilationis in restituendo eam, ibidem.—vel ejus hæredes, si velint, an possint statim dotem restituere non expectata dilatione, et an possint statim restituendo deducere interusurium medii temporis, ibidem.—si non subit onera matrimonii, dotem cum fructibus restituere tenetur, et pro illis fructibus, vel pro earum æstimatione an vir debeat dictam dilationem habere, vel non, dict. n. 3 post med. — vel ejus hæredes, an teneantur pretium fructuum rerum dotalium mobilium restituere elapso anno, sicuti alia bona mobilia, ibidem in fin.—Et an in pretium istorum fructuum computentur alimenta, quæ fuerunt mulieri data annali dilatione pendente, dict. num. 3 in fin. — Maritus an expensas in re dotali factas possit deducere, et quando, et an illas cum fructibus compensare teneatur, et cum quibus, et qualiter ista hodie in regno practicentur stante consuetudine de lucris dividendis æqualiter, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 32 tit. 11 part. 4. — an possit expensas ab eo factas in custodiendo castro uxoris, quem alius occupare volebat, deducere, ibidem in n. 3 dict. l. 32. —in restitutione dotis non convenitur ultra, quam facere potest, num. 4 per text. ibi, dict. l. 32 t. 11 p. 4. —si uxori legatum relinquat, si castè vivat, an illud ei debeatur, si ad secundas nuptias convolaverit, n. 1 l. 1 tit. 12 part. 4.—si cùm habuisset uxorem suspectam de adulterio, jurasset servo suo sub pœna mortis, ut illam interficiat, an si servus illud fecit, pœnis sit subjectus, vel non, n. 8 l. 5 tit. 21 p. 4.—an consequatur per solum contractum matrimonii naturalitatem alicujus loci, ubi contraxit, n. 6 per text. ibi, l. 2 tit. 24 part. 4. —naturaliter diligit suam uxorem, n. 3 per text. ibi, l. 4 tit. 27 part. 4.—si emerit aliquid sibi cum pecunia dotali, an res sic empta sua sit, num. 8 l. 49 t. 5 p. 5. — si emit fundum matrimonio constante, et postea illud vendiderit extraneo, an ejus uxor habeat jus retrahendi pro tanto ratione lucrorum, num. 2 in quæst. 4 l. 55 tit. 5 part. 5. —si emit rem, vel aliter eam acquisivit constante matrimonio, an dominium talis rei ipso jure, et statim quòd acquiritur, transeat in uxorem, vel postea mediante aliqua actione, ibidem.—et uxor non dicuntur habere universalem societatem, sed tantùm lucri, ibi post princ.—constante matrimonio est dominus, et administrator lucrorum acquisitorum, neque illo durante ab uxore convenire potest, ut lucra communicet, ibidem.—potest castigare uxorem suam, n. 3 l. 11. t. 8 part. 5.—cui à Rege fuit facta donatio, an et quando illam cum uxore sua teneatur communicare tanquam commune lucrum, n. 7 l. 3 tit. 10 part. 5. — si aliquid injustè fuerit lucratus, et illum cum uxore sua divisit, an si postea condemnetur, ut illud restituat, an talis restitutio de communibus bonis fieri debeat, n. 2 in fin. l. 8 t. 10 p. 5.—si de consensu uxoris de re sua majoriam

fecit, si postea maritus majoriam revocaverit, an talis res uxoris ad eam reddere debeat, vel r manere debeat apud uxorem, n. 1 l. 9 t. 13 p. 5.—qui habet tacitam hypothecam in bonis uxoris, an debeat privilegium prælationis adversus cæteros creditores, n. 1 l. 22 tit. 13 part. 5. — et socer an tacitè videantur hypothecare bona sua pro dote uxoris, ibid. in n. 2. — Et quid si à principio fecerunt pactum juratum, quod bona mariti non essent tacitè ad hoc obligata, ibidem. — Maritus, qualiter ipse vel ejus hæredes teneantur ratione tacitæ hypothecæ, quam uxor habet in bonis suis pro dote sibi data, et quæ fieri possint virtute talis obligationis, n. 2 dict. l. 23 per totum. —si secundò nupserit, an omnia bona sua sint filiis primi matrimonii tacitè obligata, n. 1 cum aliis ibi, l. 25 per text. ibi t. 13 p. 5.—Et an idem sit dicendum in lucris constante matrimonio acquisitis, ibidem in n. 3.—Et an idem dicendum in avo, vel avia, vel in cæteris ascendentibus, ibidem in n. 4.—Maritus contrahens cum vidua an teneatur cavere de restituendis bonis filii primi matrimonii, ibid. in n. 7.—et uxor si ambo impedimentum sciverint, si postea matrimonium contrahant, an dos, arra, et donatio propter nuptias tunc applicetur fisco, et quando non, et quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum, gloss. l. 51 tit. 14 part. 5.—an possit excipere de jure fisci mulieri petenti sibi dotem in dicto casu, ibi n. 3. — Et quid si erraverint errore juris, vel facti, an per hoc pœnam evitent, ibi n. 5. — Maritus an possit esse uxoris suæ curator, saltim ad lites, n. 9 et 10 l. 3 tit. 17 p. 6.—si leget uxori suæ mancipia, quæ æstimata recepit in dotem, an mulier possit mancipia, et æstimationem habere, num. 3 quæst. 2 l. 16 tit. 9 part. 6. — si ab uxore habet facultatem eligendi unum ex filiis suis ad majoriam, si ipse non eligat intra annum, an postea admittatur, et an possit eligere quem in sua potestate habet, n. 2 l. 25 tit. 9 part. 6.—de jure hujus regni habet administrationem bonorum omnium uxoris, etiam non dotalium, et fructus communicantur ex quibuscumque bonis proveniant, n. 4 l. 6 tit. 11 part. 6.—inops an in bonis uxoris suæ morientis aliquam partem habere debeat, et qualem, et quando, n. 1 et 4 cum aliis ibi, l. 7 tit. 13 part. 6.—Et an conditio testamento talis pars uxori, vel marito debeatur, ibid. in n. 5.—Maritus adulteram uxorem occidere potest, et quo jure hoc sibi permittatur, n. 5 l. 11 tit. 13 p. 6.—cùm occidit uxorem adulteram non est minister legis, sed ultor propriæ injuriæ, ibi.—Et mulieres diligunt maritos etiam ultra filios, n. 14 l. 4 t. 16 part. 6, et n. 6 l. 19 ibid. — Maritus an possit dotem, et lucra uxoris suæ alienare per delictum, sicuti potest per contractum, et an talia bona propter mariti proditionem veniant confiscanda, vel non, num. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 7.—si fecerit fieri abortum uxori suæ, qualiter puniantur, n. 5 l. 8 per text. ibi, t. 8 p. 7. —et uxor unum corpus sunt, n. 7 in med. l. 1 t. 9 p. 7. —si ab aliquo vocetur cucurbita, an vocans teneatur actione injuriarum, et quid si velit probare se verum dixisse, et an tunc se dedicere teneatur, n. 7 q. 1, 2 et 3 dict. l. 1 t. 9 part. 7.—qualiter recuperabit rem ab uxore furatam, si illam penes alium inveniat, n. 7, 8